

jaké přísluší dětem manželským naproti otci (§ 755 o. o. z.). Právo to však vzájemným není, tudíž zvoliteli proti zvolenci nepřisluší (§ 756 o. o. z.). Podobně jako dítě manželské je i zvolenec dědicem nepominutelným a musí na něho aspoň s dílem povinným býti pamatováno (§ 762 o. o. z.). Díl povinný obnáší polovinu dílu intestátního (§ 765 o. o. z.).

III. Zánik poměru adopčního.

Poměr adopční zaniká podobně jako každá jiná smlouva vzájemným dohodnutím se (*mutuo consensu*). Je-li zvolenec nezletilým, třeba ke zrušení svolení jeho zákonného zástupce a soudu. Nezletilec vstupuje opět pod moc manželského otce svého (§ 185 o. o. z.).

Přijetí směnky viz Směnka.

Přijímání darů ve věcech úředních.

Zločinem tímto zahrnuje zákon dva případy: přijímání darů proti povinnosti a trpné podplácení.

I. Podmětem v prvním případě není však každý úředník, nýbrž jen ten úředník, jenž činným jest při správě spravedlnosti, propůjčování služeb neb rozhodování o záležitostech veřejných. Slovem »správa spravedlnosti« rozumí se nejen rozhodnutí t. j. soudcovské úkony ve věcech civilních a trestních, nýbrž vůbec všechna úřední jednání, jež vynesení a výkon takových usnesení u soudu předpokládá, tudíž i knihovní může ve své úřední činnosti zločinu naznačeného se dopustiti (rozh. kas. s. ze dne 9. listopadu 1875 č. 7513). Veřejnými záležitostmi jsou jen takové záležitosti, které se bezprostředně dotýkají buď zájmu celého státu neb aspoň zájmu jistého kruhu státních občanů právem veřejným chráněného, na jichž účastenství počítají, jichž pravoplatné vyřízení nepatří před soud, a není tudíž předmětem správy spravedlnosti. O rozhodnutí takové záležitosti lze však jen tam mluvíti, kde jde o výrok, jímž se určuje neb upravuje právní stav nebo právní poměr (rozh. kas. s. ze dne 5. března 1853 sb. č. 517).

Takovým rozhodnutím je na př. výrok úřadu správního o tom, že dodávky pro vojsko určené jsou způsobilé, by byly převzaty (rozh. kas. s. ze dne 24. května 1886 sb. č. 922) neb výrok obecního představeného o tom, zda nebrání důvody policie požární prodeji zboží na určitém místě určitou osobou (rozh. kas. s. ze dne 5. listopadu 1883 sb. č. 587); není však rozhodnutím v záležitostech veřejných výstavení vysvědčení o mravech (rozh. kas. s. ze dne 5. března 1883 sb. č. 517), vyhledávání policie soudní (rozh. kas. s. ze dne 8. listopadu 1882 sb. č. 484) aneb výkon úředního doručení (rozh. kas. s. ze dne 29. března 1886 sb. č. 908).

Přijímání darů proti povinnosti záleží v tom, že úředník při vytčených úkonech úředních úřad svůj sice dle povinnosti plní, avšak aby jej plnil, dar přímo neb nepřímo přijímá, aneb si jinaký prospěch (ať již povahy majetkoprávní neb ideální, n. př. vydobytí vyznamenání) opatřuje neb přislíbíti dá.

Úředník činí zde tudíž řádné plnění svého úřadu závislým na daru nebo prospěchu a dává tudíž buď výslovně neb činem konkludentním straně na srozuměnou, že by jinak buď nebyl úředně činným aneb aspoň že by nebyl tak činným, jak to zákon předpisuje. Byl-li dar nebo prospěch skutečně již poskytnut aneb jen pouze slíben, nerozhoduje. Ten kdo dar dává, prospěch poskytuje neb slibuje, nedopouští se žádného činu trestního (rozh. kas. s. ze dne 17. prosince 1886 sb. č. 1011).

II. Co se týče druhého případu tohoto zločinu t. zv. trpného podplácní, je podmětem jeho každý úředník vzhledem k veškeré činnosti úřední a trestní čin spočívá v tom, že se úředník buď tím, že dar přijme, aneb že si dar nebo prospěch slíbiti dá, svěsti dá ve své úřední činnosti ku strannosti (t. j. dopřeje straně jakýchkoliv výhod jí po zákonu nepříslušejících, nemaje však při tom zároveň úmyslu poškoditi stranu druhou, ježto by tu pak byl zločin zneužití moci úřední). Dárce neb slibující není však vinen spoluvinou, nýbrž zvláštním zločinem neb přestupkem (§§ 105, 311 tr. z.). V obou případech tresce se zločin přijímání darů ve věcech úředních žalářem od 6 měsíců do 1 roku. Též povinen je úředník přijatý dar neb jeho hodnotu vydati fondu chudinskému toho místa, kde zločin spáchal.

Stejná ustanovení obsahuje voj. tr. z. (§ 433) a tr. z. pro Bosnu a Hercegovinu (§ 179).

III. Dle osnovy nového trestního zákona (§ 365) tresce se každý úředník, který sice úřad svůj dle povinnosti plní, avšak, by jej plnil, dary neb jinaké jemu nepřináležející prospěchy přijímá, požaduje neb slíbiti si dává, pro přečin vězením od 1 dne do 6 měsíců neb na penězích do 1000 zl.

Nabízení, slibování nebo poskytování daru neb prospěchu trestným není. Úředník však, který za jednání neb opomenutí, jež obsahuje porušení jeho úřední neb služební povinnosti, dary neb jinaké prospěchy (výhody) přijímá, požaduje neb slíbiti si dává, tresce se pro zločin kázní od 1 do 5 let neb vězením od 1 dne do 5 let (§ 373).

Příkaz ku prodeji vis Smlouva vetešnická.

Přílohy.

I. Pojem a druhy.

Přílohou sluje povšechně vše, co se připojuje k úřednímu podání, zejména však připojené průvody, o které se podání opírá. Rozsah pojmu »příloha« v tomto širším smyslu nelze přesně určit; avšak za všech okolností bude lze nazvati přílohou jen to, čím je možno úředně nakládati. Rozeznáváme přílohy písemné a přílohy ostatní. Ponejvíce — ač ne vždy — spadá pojem přílohy s pojmem písemné listiny v jedno. Avšak i peníze ať kovové ať papírové, kolky a cenné známky, všechna corpora delicti, vzorky, známky, knihy a j. mohou býti předmětem přílohy ve všech případech, kde zákon neobmezuje výslovně pojem přílohy na písemný průvod, jak to platí nepochybně o příloze v civilním řízení soudním. Má-li se přihlížeti k přílohám ne co k písemným listinám a nelze-li je jako spisy uschovávat, uschovávají se soudně (viz čl. Deposita). Není-li ani to možným, lze přihlížeti k předmětu takovému co k průvodu jen na základě soudního ohledání jeho na místě, kde se nachází. To platí i o písemných listinách tehdy, když na př. důležitá označení nalézají se na předmětech, jež dopravy nedopouštějí. Vše to, co je tištěno nebo psáno neb co písmo značkami může znázorniti (plány, mapy, matematická i grafická znázornění) a opis připouští, spadá pod pojem listinné přílohy a lze tím nakládati jako se spisy. Byly-li takové přílohy k úřednímu podání připojeny, sluší k nim hleděti co k integrující části podání. Proto opatří se týmž číslem podacím jako podání samo a v podacím protokole vyznačí se aspoň dle svého zevnějšího označení. Dovolávají-li se v některém podání přílohy, jež jsou připojeny k podání jinému, mluvíme o přílohách korespondujících a buďtež spisovnou na spise vyznačeny. Přílohy vrátí se s vy-